

IMPERATIVO! FEMINA E CANINO

EMILY KOCKEN

IMPERATIVO!
FEMINA E CANINO

EMILY KOCKEN

‘Take one mannerism from an animal and make it yours for one week.
Take one from another kind of animal and make it yours without
dropping the former.’

Visual artist Yoko Ono, from Grapefruit

IMPERATIVO!
FEMINA E
CANINO

EMILY KOCKEN

I love my golden dog is the name of a new fragrance by Sacred Emily

- Een glas met een bodem oranje limonadesiroop staat op een jaren vijftig tafeltje met een formica blad. Een wesp is bezig te verdrinken. In de siroop, op de bodem van het glas, liggen vijf eerder verdronken wespen.
- Een sorbetglas met een afdruk van lippenstift op de rand. De drager heeft een hap genomen; het glas is niet meer vol. Een wesp vliegt rondjes om het glas, hij maakt geen geluid waardoor een bange toeschouwer aan de echtheid van de wesp zou kunnen twifelen. In het glas smelt het ijs, de kleur is wit dus de smaak is hoogstwaarschijnlijk vanille. De saus die rijkelijk over het ijs is uitgegoten bekenet een kleur die zich als iets tussen oranje en goud laat beschrijven.

INDEX

I / COME

Alphabet Posing	35
Anecdote	24
Essayettes	10 — 18
Femina Imperative	20
Hybrid Community	28 — 30
Incongruentia	9
	42 — 43
Instructions	37 — 41
	44 — 46
Method Meditations	19
	22 — 23
	32 — 33
	36
Miniatures	25 — 27
Stein-O-logy	31
	34

II / GO

Script: instructions / video	51 — 67
Drehbuch / live / chore-O	

III / STAY

The annotated <i>Sacred Emily</i>	71 — 83
-----------------------------------	---------

IV / COME BACK

Essayettes	89
Femina Imperative	95
Hybrid Community	87 — 88
Materialism	94
Stein-O-logy	90

I

COME

INCONGRUENCE #01

Do you mind?

'J'essaye les jeux folles avec un air pragmatique.'

'Le chien m'attend, son corps raconte d'une expectante sublimé.'

ESSAYETTE #01

Faux pas

Ik bevind mij met Silas op ooghoogte

- wanneer ik kniel en hij gewoon voor me staat.
- als hij in de trimsalon op de kaptafel staat met mij voor hem hooggehakt.

Vous

Jullie vragen je af hoe 'het zit' met het trainen van een poedel. Ik vraag op mijn beurt aan jullie of het wel te visualiseren valt; de inventarisatie van wat hij kan. Bedenk vooral eerst dat het gaat om onderzoek naar het fenomeen beloning en 'feeding', zoals in iedere andere gezonde relatie.

Zie achter ieder imperatief dat jullie tegenkomen de huiveringwekkende ontmoeting tussen mens en hond, beide met bijzondere kwaliteiten, sterfelijk, intelligent (om maar even twee te noemen). Vat het imperatief op als een instructie. Hang er een beloning aan. Dat helpt.

Le Zap

Discursive Dialogue

So the plan is to change the plan.

Discursive elements during the lecture part of the performance: at a certain moment I turn on a television and a poodle appears. I start zapping. Every channel shows a program featuring a different poodle. It is obvious that the inevitable has happened, the thing we all feared and at the same time longed for from the bottom of our bloodless hearts: finally poodles have replaced men.

Seriously: I will have a conversation with my 'work poodle', in reality (during the performance), on screen (prefab plasma) and by skype: a session with a poodle in (let's say) Florida. The older the dog the better. The Skype-a-poodle poodle has reached the end of his days gracefully and I will read him some poodle worthy poetry of La Stein.

DOG TV-ing

Many times before this title came to me. I don't have to close my eyes to see it written in the sky, clouds formatting, gathering together, shaping up the beautiful silhouette of a poodle trimmed in Champion Model, resulting in an abundant extravaganza of frizzy hair. Tiny airplane (say Cessna) flies by, dragging a banner.

DOG TV

Two words teamed up together can mean practically anything, come to think of it. Beauty is in the eye of the beholder. So is the perverse. To those envisioning the dark and dirty by me and a male poodle, I can

only wish for due punishment in a hell hole with other sick degenerates.
DISCURSIVE DANCE (with dogs)

In *Choreographing Exhibitions*, a book by Mathieu Copeland, the interview of Copeland with choreographer Jerome Bel culminates in the re-declaration of the name as nonsymbolic. It is hard to put those words into my own without looking like a scholar cheating on an exam. By memory I recall the strong notion they both embraced of an exhibition losing value without a catalogue carrying its memory (better said: our memory of the exhibition) over the short selection of time cut out for this exhibited work.

'I OB-J-ECT AGAINST THE WORD CATWALK'.¹

Okay. The discursive walk then. You bought this book (right?) and I dare you to drop it. The book falls on the floor, flat faced, the worse you can imagine happening for a newly bought book, or any book for that matter, but fate dictates the book to fall open on a certain page. In a modest pre-reflection² on how this might work if you or any other member of the *Come-Go-Stay* public obliges, I introduce at this reading moment the image of a loooooooong bookcase.

Step back? Okay. Book fell. Well, you dropped it. Leave it there. I said: leave it. Good. Now you see a bookcase. A loooooooong one. Low.

1 Canien commentaar op voorhand, de vraag ligt bestorven in de mond: waarom het woord catwalk en geen dogwalk. Een pijnlijk verschil tussen hond en kat lijkt hier te worden blootgegeven. Iedereen weet dat een kat over het smalste oppervlak kan lopen, hoog op de poten, rechterpoot wordt voor de linker gezet, enzovoort, vrouwonvriendelijke bevalligheid (of juist niet) gemodelleerd naar een voorbeeld uit het dierenrijk. Het woord dog walk bestaat en betekent inderdaad wat het impliceert: een wandeling met je hond. In de digitale 'urban dictionary' worden verschillende betekenissen toegekend aan het woord dog walk, al dan niet aan elkaar geschreven.

2 Pre-reflection

A bookcase. Long, not high. Imagine the space you are standing in right now, as a visitor of this art exhibit, reading this text, the walls bare from the waist up, white, and the space is filled with this long case. One could take a stroll on it.

(But there is this large object in the middle of the art space, you may object. Okay, delete it mentally. An easy job for a smart art lover like yourself, and costless too.)

Taking a stroll on a low bookcase, probably several cases put together, is only viable as an idea if we are talking about a space of say ten by ten (meters), the surface measuring one hundred square meters.

Catwalk according to thefreedictionary.com means: 'a narrow ramp extending from the stage into the audience in a theatre, nightclub, etc. esp. used by models in a fashion show, or a narrow, often elevated walkway, as on the sides of a bridge or in the flies above a theatre stage.'

Nous

De mogelijkheden zijn beperkt tenzij ik een eigen poedel koop. De notities zeiden het anders, ik heb het net gecheckt: 'live performen is lastig tenzij ik een hond koop.'

Daarmee impliceerde ik destijds dat ik niet zou doen wat ik nu wel degelijk gedaan heb.

Het woord 'poedel' staat niet in de notitie. Ergens staat het woordje 'wij', en een vaag tekeningetje van een 'stick figure' hond met krullen.

No! Barf! Blaf!

Wat is er te zeggen over het neewoord? Kennen poedels de puberteit?

Was het een goed idee om kunstcriticus Primo Janson te vragen om de politieagente die model stond voor het beeld Petra te interviewen? Kon hij het aan, de volledige verdichting van referenties? In principe kan je vandaag de dag spreken van een oplevend verlangen naar hermetische kunst waarin tekstproductie vaak een overgrote rol speelt. Het ('Ja, het, ja.') mag ('Ja, mag, ja.') weer, zolang je maar weet wie je publiek is.

Mag ik een emmertje om in te kotsen?

'Barf!'³

De mensen die van alles van je vinden en ook denken dat je wilt dat ze hun mening hardop uiten.

Opstandige poedelpuber weet van niets. Zijn of haar poten worden nog niet geschoren en de zachte, non-allergene haren groeien dat het een lieve lust is. De wonderlijke vorm van de poedelpoten, het elastiekige zeg maar, buigzame, meegaandheid. O, moet ik hier het woord 'souplesse' gebruiken? Van wie moet dat?

Een poedel blaft anders dan een pekinnees. Dat klinkt logisch. Bedenk voor even hoe een poedelblaf moet klinken als je tot het soort mensen behoort dat hardop durft toe te geven een hekel aan poedels te hebben. Blaffen zullen ze toch, de poedels. Zeker als jij binnenkomt met je cani-

3 In het Engels is 'Barf!' (popcultuurproduct) het perfecte voorbeeld van een onomatopée. In het Nederlands is het lastig een gezond equivalent te vinden. Nu we toch met dit onderwerp bezig zijn; de beste 'barfers' zijn honden. Ze kotsen soms zo lang dat je als toeschouwer van een kots-spektakel kans loopt om de volledige inhoud van de hond naar buiten te zien komen.

nofobische energie als de inhoud van een blik bedorven hondenvoer om je heen. (Ja, even lastig voor te stellen. Denk dan aan een aura om jezelf, als tenminste het predicaat ‘caninofoob’ op jou van toepassing is, en kleur deze poepbruin. Ja, poep!⁴

- 4 De opvallende toename van interesse in uitwerpselen leid ik af aan de uitgave van Midas Dekkers' boek over de geschiedenis van poep. Er waren meer publicaties, maar wonderlijk genoeg kan ik niet op de titels komen. Op het moment van schrijven (8 augustus 2015) is het een dag nadat ik een aflevering zag van de televisiequiz *De slimste mens* met een vraag die verwees naar poepen. De vraag luidde wat defecatie betekende als ik het mij wel herinner. Ik heb de indruk dat dit een aantal jaren geleden niet mogelijk was geweest, gewoon omdat het toch als onfatsoenlijk zou zijn ervaren. Bovendien wijdde een van de gasten lang uit over een grap die hij destijds op televisie vertoonde waarin namaakdrollen de hoofdrol speelden. Opvallend veel zendtijd ging op aan het bespreken hoe deze drollen dan gemaakt werden. Nu is de hamvraag natuurlijk waar het scharnierpunt lag? Zou het kunnen zijn dat de interesse in en de afnemende gene om vooral niet te spreken over poep en pies is aangewakkerd door Miranda July's debuutfilm *Me and You and Everyone We Know*? Weet iemand wie goed en leesbaar over de infantilisering van de massa heeft geschreven? Hoeft niet per se in het Nederlands, hoor.

ESSAYETTE À TROIS (#06)

(Céci n'est pas une chose aphoristique)

An extremely short homage to Jerome Bel's notion discursive dance could be rephrased as the somewhat cornish sounding 'All you wanted to know about discursive dance (but were afraid to ask).'

Dancing like a cat on a hot tin roof.

Het is de miskenning *door de ander* van de in-potentie en niet de impotentie van het wezen dat zijn procreatieve aanleg schaamteloos onbenut laat. Gezien worden is niet meer genoeg.

The whipping

The amount of endurable femina canino imperatives can never exceed the number of commands an average intelligent female raised in the Netherlands (or another Western European country with an equivalent validating system of gender gazing) can achieve within the timeframe of the average time span of the adult art viewer. This, of course, is measured in seconds while the imperatives compare in endurance quota.

Compared to whippings, maybe.

Jumping rope my max is eighty-one jumps.⁵

⁵ Recorded on August 15, 2015. The birthday of my biological aunt Martha Hawley, and four days after the so-called 'trouwdag' of my adoptive parents Max Kocken and Else Kocken, maiden name Brandt. Why mention this, you might wonder, why. Why? I think it is healthy at this point of the project development to add a few autobio data directly connected to the working dates. At this moment, the date just mentioned, I am juggling finishing the second draft of this book with trying choreography combined with the jumping exercises. I need to increase my strength to cope with the stress and the multitude of tasks on a daily basis.

Learn *Sacred Emily* by Gertrude Stein by heart.

There are different methods designed for the training of memorizing a lot or a large quantity of words. In Dutch one would say 'lange lappen tekst'. In Dutch, the emphasis lies on another body part to symbolize the logos of carrying instead of being an utilizer of yet another human tool in the expression 'uit het hoofd.' In English, there seems to be more at stake. The correct expression to learn a text, to be able to deliver the text as an actor or to play with a text as a performer is beautifully expressed in these two words: by heart.

One of the video ideas evolves around this. The woman who is a performer walks circles around a pile of letters, trying to memorize Sacred Emily, sentence by sentence (by sentence by sentence).

By sentence.

Emily as Emily (not sacred) confesses playfully:

'I weigh the words as if I could carry them in my hands.'

'(I) toss them as if they were balls to be tossed.'

'I taste them as if the words were eatable like candy.'⁶

She learns these words by heart.

6 During the shoot of the Come-Go-Stay video other sentences were planned but not executed for reasons not necessarily important enough to express here. But the phrases may deliver extra food for thought on the topic of inequality and relationships: '... but it was the dog who asked me to feed him some fresh ideas!' 'I could tell just by looking at him.' 'So I fed him chunks of texts, word by word, one letter at a time.' 'It is important for him to learn.' 'I know what's good for him.' 'Gertrude Stein's take on daily life is the perfect diet. For a poodle.'

Then she decides to write them down like a schoolgirl punished for cursing, as if she was forced by an old teacher suffering under her own dry skin and dead hair, prickly eyebrows begging for being manhandled by a set of tweezers.

Learn *Sacred Emily* by heart by association

Uit het hoofd leren van een tekst, visueel maken.

‘Ik probeer dit nu te doen zonder de woorden te kunnen horen. Ik lees de eerste regel ‘compose compose beds’ — had ik al geleerd — en ik wil vandaag de tweede regel leren: ‘Wives of great men rest tranquil.’ Ik zie de vrouwen voor me, ik vind de zin sowieso geweldig, er valt een aantal uiteenlopende visies op vrouwenemancipatie uit te destilleren, goede dingen en slechte dingen.’

Strike the pose

Sinds Read-in Cinema is mijn lichaam onderdeel van mijn leven. Ik was het contact met het lichaam behoorlijk kwijt doordat het schrijven een groot deel van mijn professionele leven domineert. Schrijven is killing voor de conditie van het lichaam. Weet wat ze zeggen over de relatie tussen hoofd en de rest, lichaam en geest.

Het streven is om mijn lichaam te trainen zodat ik poses kan aannemen die mijn grenzen oprekken. Sinds ik en mijn lichaam weer meer samenleven, of in ieder geval minder gescheiden door het leven gaan dan tijdens de periode kort na de performance *Read-In Cinema* waarin ik me op het schrijven stortte als een hongerige na een periode van vasten, kan ik beter omgaan met het onvermijdelijke moment van de-capitatie.

Het hoofd haakt willig af. Ik zeg geruststellende dingen. Beweeg mijn vingers, laat ze boven het toetsenbord krioelen in de lucht – (kijk mij nou, de grote air pianist.) Dan is het gedaan: ik sla het document waarmee ik bezig ben (*Imperativo!*), sluit de MacBook Air, schuif de bureaustoel naar achteren en sta op.

Buik, benen. Zij bepalen nu wie ik ben. Benen.

Doordat de werkruimte klein is en de performance space straks ook, neig ik naar een wonderlijke compacte manier van bewegen. Ik relateer alles aan de basishouding van de hond, en van daaruit beweeg ik met lichtelijk golvende bewegingen naar de volgende houding. Het hoofd heeft in de *ontwikkeling* van deze bewegingen alles natuurlijk maar dan ook alles (maar dan ook alles) bepaald, alleen is nu de tijd van het daadwerkelijke werk van het bewegen aangebroken. De buik draait rondjes, de heupen willen groot maar kunnen helaas alleen maar klein, en de benen ach, de benen.

Kon mijn eigen hond Luca⁷ mij een commando geven? Ja, dat kon ze. Door te jammeren, heel hoog te piepen kon ze aangeven wat ze wilde. Had ze pijn, dan was ze doodstil en keek ze me aan.

Lang. Een stille blik.

Als ze geaaid wilde worden, duwde ze met haar neus onder mijn oksel. Ze had door dat ik met het verlengstuk van dat lichaamsdeel deze voor haar fijne handeling kon verrichten.

Een gebiedende wijs in mensentaal is vrij direct. Aan de andere kant van het imperatieve spectrum zit het aberratieve van de manipulatie, met vele tinten grijs tussen twee polen. Is het commando 'Hier!' bijvoorbeeld het één, dan zou je in dit geval voor de ander een leren motiveren om te luisteren in het algemeen kunnen invullen. Of komt het opbouwen van een specifiek soort relatie dan niet eerder aan de orde?

7 Zwerfhondje Luca, door mij geadopteerd uit het asiel, is overleden op dertienjarige leeftijd, om precies te zijn op acht maart 2015. Haar leeftijd is een schatting en dat is bij zwerfhonden vaak het geval. Haar geboortedatum bepaalde ik aan de hand van de dag waarop ik haar adopteerde, althans, dit heb ik mezelf lang voorgehouden, totdat ik me recent realiseerde dat ze in november gehaald is.

MINIATUUR #01

In mijn nieuwe monokini van het Canadese ontwerpersduo Candid Colors sta ik op een duikplank van een privé zwembad, de tenen krullen eroverheen. Silas zwemt, stijlvol, het perfecte heertje in alles wat hij doet. Nerveus leun ik naar voren zodat ik een tip van mijn gelakte teennagels kan zien.

MINIATUUR #02

De nagellak bestelde ik online, zoals ik de laatste tijd bijna alles via het internet laat aanrukken.

MINIATUUR #03

(a.k.a Poodle Poetry)

part part part part part part part part part part part part part

trap trap trap trap trap trap trap trap trap trap trap trap trap

Pärt

Trapp

p/art

te rap

Schept werken met kinderen en honden een moreel dilemma voor de kunstenaar?

Op het moment dat je met een eigen hond werkt als kunstenaar kan je bijna doen en laten wat je wilt. Live performen met de hond van een vreemde is lastig, je moet de mensen betalen, de hond luistert niet zo maar naar jou enzovoort.

Maar met een eigen hond optreden, verstoort de mooie scheiding tussen kunstmatig leven als kunstenaar en echt leven als kunstenaar na het werk.

William Wegman zette zijn honden in als modellen, vergelijkbaar met Sally Mann die haar gezin inzette. Het werkwoord ‘inzetten’ suggereert geen vrijwillige medewerking van de subjecten.

Sally Mann heeft veel kritiek over zich heen gekregen. Naast de twijfel aan haar eigen vaardigheid als fotograaf vond men de manier waarop ze de privésfeer van haar familie aantastte shockerend. Ik heb zelf geen moeite met het werk van Mann, al vind ik ook dat je moet oppassen wanneer je als kunstenaar vooral met eigen materiaal, dieren en/of minderjarigen werkt. De relatie is van meet af aan een ongelijkwaardige, de weegschaal staat vanaf het begin in het voordeel van de kunstenaar afgesteld.

Eerder werkte ik met minderjarige meisjes. Daar waren de ouders degene met wie ik in een onderhandelingspositie terechtkwam. Mocht ik met hun kind werken? In alle gevallen zeiden de ouders ‘ja’ en het kind dus ook. Onderschat de behoefte van het kind niet om de ouder(s) welgevallig te zijn.

Lees de vraag (zie achter paragraaftitel) nogmaals. Wie durft, leest de vraag gewoon even hardop, waar hij ook is. Of, beter nog, deze hardop lezende lezer gaat een stap verder en stuurt mij een SMS (0636135774) om een afspraak te maken. Dan kom ik in eigen persoon naar de galerie en kan ik live dit soort lastige vragen beantwoorden. Ik kom alleen als er voor partijen wat op het spel staat dus als jij, lezer, ook worstelt met zogenaamde 'hybrid morals': situaties waarin je een spel speelt met de ethiek, en regelmatig ongelijkwaardige werkrelaties aangaat.

Ik heb er bewust voor gekozen om met een gehuurde hond te werken. Daardoor is het onmogelijk om dag en nacht te oefenen, en verder staan er steeds twee bezorgde hondenouders naast. Er is minder kans op het overschrijden van een morele grens.

Hoofd, schouders, knie en teen (knie en teen).

De staart is van de poedel onderdeel nummer zeven, in rangorde geteld na de kop (1), romp (2), poten (3 tot en met 6). Vergeten we niets? De nek. Opnieuw tellen dan maar. Tenzij. Telt hij, de nek, nou mee als onderdeel, of juist niet? Moet je spreken van lichaamsdeel of onderdeel? Zegt het verspreken iets essentieels over het basisrespect dat je als mens voelt voor de poedel? Is het afwijkend om onderdelen te tellen, en deze hiërarchisch te ordenen? Stel dat je verschillende mensen vraagt om de delen van een poedel op te noemen? Kan een korte enquête verheldering bieden? Zo ja, wanneer kan je die het beste houden? Waar?

En het geslacht dan? Wat moet je zeggen van het geslacht?

Van de reu is de staart dus onderdeel nummer negen.

Ik tel hem gewoon maar mee voor de zekerheid.

Het geslacht.

Wanneer de staart zwaait, wacht de poedel af.

In *Sacred Emily* author Stein uses the phrase ‘mercy for a dog’ and ‘medal make medal’ and plays with ‘door’ so letters dance from their place into a new realm of meaning: ‘do or’.

‘I tell you, Silas, Mrs. Stein, once married to Leo Stein, then partnered up to Alice Toklas for a substantial part of her life, had a unique way of dissecting language, associating sounds with other sounds.

‘High-five!’

She would have loved the expression that makes you, my dearest four-legged, weird but amazing looking new friend, stretch your paw.

But maybe, if Mrs. Stein would be alive and I would be an artist important enough to be received by her in her salon in Paris, she would react negatively. My high-five to her would be ignored or frowned upon by her circle and why would she react any different? Come to think of this virtual situation, the only way to break the ice would be to try it out on one of her own Pinkerton poodles, Buster, and see what he would do with these two words.’

METHOD MEDITATION #04

Ik denk aan poedelkrullen. (Ze denken niet aan mij.) Vraag: zal ik een poedel permanent nemen, een tijdelijk permanent, een watergolfje? Zal ik het zelf doen of zal ik het door een kapper publiekelijk laten doen?

Is het een probleem dat de commando's Engelstalig zijn wanneer je met een Hollandse hond werkt?

Aanleiding voor dit hele project is de foto van **Mevrouw Stein** in haar salon en de hond Buster, afkomstig uit een oude Vogue, omdat zij in Parijs woonde en Rosamund Bernier haar ontmoet heeft. Laatstgenoemde was een beroemde society-figuur, om het even oneerbiedig te zeggen. De kringen waarin Gertrude haar honden liet verkeren waren op zijn zachtst gezegd niet bijzonder poedelvriendelijk te noemen. Geen enkele foto heb ik kunnen vinden waarop de poedels vrolijk en vrij mogen dartelen, net zo vrij en blij als de poedels van Jacolize en Peter van Hameren. Deze twee mensen zijn in vergelijking met Gertrude en Leo Stein bij het grote publiek totaal onbekend.

Voor de lezer van een eigen exemplaar van *Imperativo!* in het bezit van een pen of een potlood ligt hier even de vraag om een cirkeltje in te kleuren:

- Bekend
- Blij
- Onbekend
- Publiek
- Society
- Vrij

Alphabet posing

A femina staat benen wijd, armen boven hoofd, handen tegen elkaar

C femina ligt zijwaarts met armen en benen gestrekt

Δ delta⁸ is het zitten van canino, zie basishouding zit

O femina rookt terwijl zij om canino cirkelt⁹

P femina staat benen dicht, strekt arm over hoofd, blik opzij,
andere arm rondt de bolling af.

V femina zit ver achteroverleunend op rug met armen en benen
gestrekt

8 Grieks alfabet.

9 Emily vond een groot aantekeningpapier van een vreemd formaat, perforatiegaten in het midden. Jarenlang bewaard. Ooit zag ze de titel *I due timidi* ergens staan, waar ze dit zag staan vermeldt het papier niet. Een kriebelig getekend draaiboekje, het idee was kennelijk om een korte film te maken met de titel *De revolutie van de verlegen mensen*, en daar dan de muziek van Nino Rota onder te zetten. Hij schreef immers een stuk *I due timidi*. Een andere aantekening op hetzelfde papier zegt: choreografie van rokende mensen. De tekeningetjes drukken het roken verder niet uit. Wel drie stick figures op een rijtje met daaronder de tekst: 'Mensen lopen. Lopen deels beeld uit. Camera volgt.' en dan een moeilijk leesbaar woord: 'Tragen,' gevolgd door 'dan mensen.' Of zou er 'trager dan mensen' bedoeld zijn? Het papier is oud en stamt uit de tijd dat Emily fanatiek met film bezig was, ongeveer in het jaar 1996, bijna twintig jaar geleden. Op het papier, dat volledig met grijs potlood is beklad en bekriebeld, heeft Emily duidelijk in het kader van het huidige project Come-Go-Stay aantekeningen gemaakt met een felrode fineliner. 'Ik rook,' staat er, omcirkeld ook nog. En een andere tekstwolk zegt: 'Silas kijkt.' Ook daar weer in rood dat Nina Rota's *IDue Timidi* gebruikt moet worden: 'Plus muziek.'

‘Van het concert des levens krijgt niemand een program.’

Veel monumentale levensmomenten zijn voor vrouw en hond hetzelfde:

Geboorte.

Voor het eerst kunnen lopen.

Seksuele volwassenheid = menstrueren vs. loopsheid/eerste zaadlozing.

Partner vinden/’mating’/kinderen verwekken (dekken), kinderen baren.

Periode X?¹⁰

Sterven.

Ik heb overwogen om deze momenten via een aantal statische tableaux à deux met de poedel uit te drukken.

¹⁰ Lange periode na de geconsolideerde volwassenheid waarin weinig bijzonders gebeurt tenzij je je focust op de carrière of in het geval van kinderen hebben op het wel en wee van de kinderen, de kinderen die het huis uit gaan, het eerste kleinkind enzovoort.

Basis zithouding canino gespiegeld door femina

Silas en ik zitten tegenover elkaar. Hij zit zoals een hond zit, met de rug in een hoek van 45 graden, de achterpoten als een konijn opgevouwen, de voorpoten gestrekt. Ik spiegel deze houding, en zit op mijn hurken met mijn armen gestrekt naar voren, mijn rug in 45 graden, mijn voeten zo plat mogelijk maar mijn hielen zijn van de grond.

Variaties zijn mogelijk met zijn poten en mijn armen, de stand van het hoofd, al dan niet opzij gedraaid.

Basishouding 'staan' van canino en femina

Silas en ik staan tegenover elkaar, hij op vier poten en ik op twee poten.

Vanuit antropocentrisch¹¹ standpunt is het een ongelijkwaardige houding. De impuls om dit te corrigeren moet onderdrukt worden, hetgeen bijzonder lastig is in een statische houding die idealiter enkele minuten moet duren.

Hij kan niet zelfstandig op twee poten staan.

Getrainde circuspoedels kunnen op hun achterpoten lopen in een rij, achter elkaar, een soort polonaise.

Voor het staan op de achterpoten is de oppervlakte van de poot zelf al een probleem. En verder natuurlijk de bouw van de hond, de plaats van de ruggengraat binnen het geheel, de verdeling van het gewicht over het skelet.

¹¹ Anderen zullen eerder van antropomorf spreken.

INSTRUCTIE #03

Spiegeling van de hond van mijn basis stahouding (Griekse letter lamda, mirror pose femina)

Ik sta zoals ik normaalgesproken sta: op twee benen. Silas staat op zijn achterpoten en legt zijn voorpoten op mijn schouders.

INSTRUCTIE #04

Spiegeling door femina van basis stahouding canino (mirror pose canino)

Ik spiegel hem en kniel op handen en voeten, dus knietjes van de grond en op tenen, werkt overigens alleen met een schoen met een stroeve zool. Mijn armen tussen mijn benen door — gestrekt — raken de grond.

Handelingen canino vanuit basis zithouding

Silas geeft graag en makkelijk een poot, commando is 'High Five!'

Maar kan hij kiezen welke poot? (Nee.)

Reageert hij specifiek op een commando? (Ja, dus.)

Voorpoot strekken is dus een bewuste handeling. Deze 'high five'-reactie wordt door anderen met het commando 'Poot!' opgeroepen.

Een achterpoot strekken gebeurt als een reflex, na het liggen gebeurt dit vaak. De hond staat op, en tijdens het staan strekt hij beverig een poot, een ontroerend gezicht.

Vanuit basis stahouding canino e femina Crossed legs

‘Ik kruis mijn benen. Er is geen commando waarmee ik kan aangeven dat Silas dit ook moet doen met zijn voorpoten. Anatomisch gezien kan hij makkelijk zijn voorpoten kruisen. Biologisch gezien is er geen echte reden waarom hij dit zou moeten kunnen. De eerste stap is deze: met mijn handen zijn ene poot voor de andere poot neerzetten, hem belonen. Dit herhalen totdat hij snapt wat hij moet doen voor de beloning. Wat de stap in taal is, is op dit moment nog moeilijk te zeggen.’

Vanuit basis stahouding femina/moonwalking

De hond laat ik zitten. Daarna loop ik enkele passen achterwaarts, een stukje van de hond vandaan. Telkens als de hond naar mij toe wil lopen, geef ik het kordate commando: 'Silas, blijf!'

De incongruentie wordt vergroot wanneer ik ga zitten en het commando: 'Back!' geef, en de hond langzaam achteruit gaat lopen. Ik heb het Silas nog niet zien doen. Destijds was Luca in staat om achteruit te lopen als ze bijvoorbeeld in een smal gangetje terecht was gekomen en door mij werd teruggeroepen en ze echt geen andere kant uit kon.

Ik ga er dus van uit dat ik de achterwaartsganger zal zijn, en de hond niet.

De moonwalk is een mogelijkheid: met de ene voet naar achteren schuivend, de andere voet steunt met de bal (van de voet) op de grond. Je zet de bal op de grond en duwt hem naar achteren en zet de hele voet neer, tegelijkertijd gaat de andere voet op de bal staan. Ik hoop dat dit te volgen is. Wanneer het wordt uitgevoerd door wie dan ook, verwijst de beweging vrijwel zonder uitzondering naar Michael. (Net als in het geval van Silas hoef ik geen achternaam te gebruiken maar dat kan ook komen omdat ik het eerst over 'zijn' beroemde moonwalk had.)

In naam der kunsten roep ik de lezer die op dit moment van lezen in de openbare ruimte staat of thuis is om de instructie die ik zojuist heb gegeven op te volgen en enkele moonwalkpassen te maken. Mocht deze exercitie thuis plaatsvinden, aarzel niet om dit te filmen en via Facebook te delen. Inspireer anderen om instructies te volgen, te lezen, want daar gaat het hier eigenlijk om.

Basis lighouding canino e femina

Hoe kunnen honden liggen?

Met de voorpoten onder de kop, de achterpoten zijn opgetrokken¹².

Dus op de buik.

Voor de mens is de basis lighouding de houding die binnen de beschrijvingen van de asana's (houdingen) in de Hatha Yoga wordt aangeduid als de 'lijkhouding' (Savasana): op de rug.

Zoals beschreven in het Praktisch Yoga boek: 'Deze houding ziet er bedrieglijk eenvoudig uit maar is in feite een van de moeilijkste asana's om uit te voeren. Het is een houding die verandert en die zich verder ontwikkelt naarmate we haar vaker beoefenen. [...] Ga je in de lijkhouding liggen, dan moet je er in het begin op letten dat je linker- en de rechterzijde aan elkaar gelijk zijn¹³.'

De andere menselijke lighouding die veel voorkomt is de zogenaamde 'foetushouding' waarbij de benen iets zijn opgetrokken. De hond die opgerold ligt te slapen, wijkt absoluut af van de foetushouding maar vertoont hiermee meer overeenkomsten dan in zijn standaard lighouding waardoor deze houding als gelijk(waardig) beschouwd kan worden.

¹² De houding die wij mensen graag zien als we de hond het commando 'Af!' of 'Lig!' geven maar de hond gaat uit zichzelf ook het meest in deze houding liggen.

¹³ '...symmetrie... ontspannen...voorbereiden...neervallen...nekwervels... laat daarna de zwaartekracht je omhelzen...'

Variatie op basis lighouding femina

Op de rug, armen benen omhoog.

‘Vanuit de menselijke basishouding om te liggen (lijkhouding) strek ik de armen en benen omhoog, een pop die de ledematen stijfjes strekt. Voor de hond kan dit een optie zijn binnen het spel, lekker rollen over de grond, en dan zal deze variatie spontaan kunnen ontstaan. Het is geen serieuze basishouding die zonder training bereikt kan worden. Een hond voor dood willen laten liggen levert een foetale zijwaartse ligge de houding op, de poten zijn gestrekt op de grond, de kop idem, alles straalt levenloosheid uit maar ook het artificiële van een circustrucje.’

Pee like a dog

For femina it means she has to sit on all fours so to speak. From a standing position it goes like this: bend your knees with relaxed arms. While both knees approach the floor, move your arms forward with flexed hands, the palms prepared to receive the contact moment with the floor.

The most obvious difference between the femina and the canino is how they take a piss. Excuse my French! But let's face it, *to pee like a (male) dog* would be the simplest performative instruction ever! Everybody knows how to do it, and everybody realizes the connotation of submission and domination while doing so. Human submission to a dog. But. When a female takes a position on all fours, we are entering a totally different realm of sociological connotations.

Since I dedicated myself to the resurrection of Joseph Beuys' self declared shadow man Henry Theodore Watson¹⁴ and his spouse Elzbieta Różewicz I caught myself having a growing interest in artistic expressions of the art of peeing and critical reflections transcribed into peeing actions. That I was not the only one interested in the transgressive act of peeing, was clear. With the sculptural art work *Petra* for instance the young German artist Marcel Walldorf protested against brutal police repercussions. And in another work, *In my Pants*, recently shown here in West artist Nasan Tur loses control by letting his pee run through his pants.

14 One of the protagonists of my first novel *Witte Vlag*, published by Em. Querido Publishers in 2013.

II

GO

COME-GO-STAY

Scripting a possible performance

Performers: Female, Poodle

Technique: Camera man, assistant

Location: Seaside/beach, Exhibition Space

Colophonical testimonial

(Say it!)

'Executed during the period from August to the month October 2015 after a hardcore preparation period of several months, working towards the opening slash premiere on October the tenth 2015 at West The Hague were the poodle Silas and the female Emily, both performing in the shadow of the text *Sacred Emily* by Gertrude Stein, from the volume of collected writing *Geography and Plays*, published in 1922 by The Four Seas Company, Boston, Massachusetts.'

(Introducing) the semiotic triangle

:

Female — Dog — Stein

Come — Go — Stay

Femina — e — Canino

Vlees — Plastic — Haar

Rose — Thorn — Blood

Bloed — Zweet — Tranen

Art — War — Sex

Rose — Rose — Rose

Jump and count, the introductory performative action.

Buy a jumprope at a local store for arts and crafts, with girly handles and thick rope quality. Prepare to enjoy the extension of something that just began as a research in what jumping actually is, and why dogs never jump with all their four legs at the time, like humans do (except for the fact that we jump with only two).

Executed with dedication, this action looks great, but is in fact very simple.

Here it comes, the first set of imperatives:

Jump once. Stand still. Move both feet at the same time 45 degrees sideways, once. Stand still and lift both heels. Put both heels firmly on the floor. Close feet (equals putting your heels together).

Jump twice (stand still, move feet twice etcetera) etcetera until exhaustion kicks in or a total lack of interest expressed by the audience. The latter will make it impossible to continue jumping without feeling like an ass.

Have your jumping endurance filmed by a professional. Make a deal with the camera person not to edit the jumps and have a time registration device, for instance a timer that is visible all the time.

Add one artificial paradox, for instance: freeze one jump. This can only be done afterwards, a good thing since you can know what your jumping record was. Freeze one jump at approximately two thirds of your whole jumping endeavor.

Add your favorite pop song (the one you want to be played at your cremation or funeral), a catchy tune, to the soundtrack of the final version, and lower the speed of this song with, say, ten percent. Played backwards everything sounds more interesting than intended but that choice depends on the song chosen.

At this moment and forcing myself to choose AFAP¹⁵ my fav. three are:

- Papa Don't Preach (Madonna)
- The Wind Cries Mary (Jimi Hendrix)
- What I am (Eddie Brickell and New Bohemians)

Feel free to use your little red pencil (the one you always carry with you) and mark the pop songs you know and love too.

While watching your jumping choreography please have a standard poodle with the hair color named 'apricot' watch you watch the video.

¹⁵ As fast as possible.

01 **Letters**

Poodle collects letters made by the Female and eats them.

The first batch of letters create the words 'Come', 'Go', 'Stay'.

The second one creates the words 'Emily' and 'Silas'.

While Silas starts pawing the letters of the latter, Emily collects the ones she feels should be fed if they follow the correct order. It is obvious what comes first.

02 Re-enactment

This dialogue has been carried out on July 21, 2015. It went something like this. For those who want to connect to the core of the problem, meaning, the discrepancy encountered when addressing certain issues in language with a dog, carrying out this dialogue (or monologue to be more precise) is highly recommended.

Female tells Poodle how much she regrets that certain ideas were not carried out. The life moments for instance. If only one of the bitches were pregnant!

‘How come you are not the dekreu?’

No answer. (Of course)

‘Silas, why does it not seem to bother you that only your father Prisco is the dekreu?’

Again, silence.

‘How come you are not a father? A handsome champ¹⁶ like you?’

Why would anyone have a conversation like that with anyone for that matter? Well, to explore the similarities between human and dog, a life moment definition seemed clear parameters to frame the philosophical scope of the Come-Go-Stay performative project on hybrid fluidities and new take of an artistic approach on humanistics. The moments most significant in a human’s life are being born, becoming an adolescent (for a girl this is the big menstruation moment), getting married or finding a mate, giving birth to a child (for a female), menopause (again, for a female) and dying. For a dog, life is shorter but the significant moments, the mile stones, seem more or less the same.

¹⁶ Silas heeft vele prijzen gewonnen. Zo was hij Nederlands Jeugd Kampioen, Nederlands kampioen, Belgisch kampioen, Luxemburgs kampioen (International Dogshow, keurmeester Mw. A. Ernst), winnaar van de Holland Cup Amsterdam in 2014 (keurmeester Mw. A. Roskam), en behaalde hij de Crufts kwalificatie in 2015. Zijn volledige naam is *So here I am from the Silent Lake*, en hij is de zoon van Primo Prisco from the Silent Lake.

Female asks Female Owner of Poodle why he is not a dekreu and Female Owner tells her it is because of his age, since he is only four. Soon he will be a dekreu: a new female poodle has been bought and brought to the family. Her name is Siva and she is from breeders in Estland.

Siva from Riga. Silas from Katwijk.

03 **Virtual blood, real black**

Vernietigde overwegingen: het levensmoment van de puberteit laten zien. Sterker nog, alle levensmomenten zijn geschrapt. De verbeelding aan de macht, de geboorte van Silas: een van de vele pups, vormloos, ogen nog dicht gekleefd, geen zicht op de wereld. Binnenwereld: onduidelijk. Maar dat geldt ook voor een pasgeboren baby.

Het zwarte scherm, binnenkant van oogleden, een bioscoopscherm zonder projectie.

De roedel die onder Silas' leiding staat, bezit een puberende teef. Ja, het is dus mogelijk om het loopszijn te tonen, en te wachten op het bloed. Maar wat zie je dan? Hoe laat je smaakvol zien wat een vrouwelijk wezen, mens of hond, overkomt wanneer er organische bloedingen in het spel zijn?

Het waarom zou niet aan de orde hoeven te zijn. Willen we het wel bespreken dan moet het volgende worden meegewogen, namelijk de steeds vaker voorkomende opmerking na de uitzending van een nieuwe reclame voor tampons, maandverband en/of inlegkruisjes dat vrouwen sinds de uitvinding van de anticonceptiepil schuldig worden gevonden aan het lichamelijke misverstand daar beneden. Geslachtsorganen zijn sinds de emancipatie bedoeld voor de beleving van plezier. O, door wie, vraag je. Door wie?

Omdat dit deel van *Imperativo!* wel degelijk bedoeld is als een performatief¹⁷ script, al heeft het momenteel alle schijn tegen, wordt aan de lezer gevraagd om actief te blijven participeren.

- Ik vind dat het bloeden van vrouwen verzwegen moet worden. Het is een smerige zaak, net zo vies als in je broek poepen. Ik wil het niet ruiken en ik wil het vooral niet hoeven te zien.
- Als een teefje loops is, wil ik dat de eigenaar zorgt voor een smetteloos sporenverwijderingsbeleid. Ik wil niet dat de hond reutjes aantrekt of in een openbare ruimte bloedt. Zelfs een spatje bloed vind ik blijk geven van een gebrek aan respect voor de medemens die ook recht heeft op deze ruimte. Hygiëne en de afwezigheid van bloed in het moderne straatbeeld zijn twee van de verworven rechten van de mens.

¹⁷ Imperatief, ofwel te executeren door degene die het gebiedende en/of instruerende karakter van de tekst ter harte neemt en/of om die reden heeft aangeschaft.

04 **Filmshot idee**

Film aan zee, zorg voor een leeg strand. Is het strand vol mensen, roep moord en brand, kijk of er iets gebeurt. Of schop een scène, schreeuw het uit: 'Shark!' Schep een Jaws-momentje. Doe je best. Doe echt je best.

(Maak in het algemeen kunst alsof je leven ervan afhangt. Verwacht niets als tegenprestatie. Doe het zonder dat eeuwige slachtofferige miskende gezeik of stop er gewoon mee. Voor jou duizenden anderen die over een strand kunnen lopen en: 'Haai!' kunnen roepen. Die dit nog leuk vinden ook.)

De bedoeling is simpel: de vrouw loopt de zee in, ze zwemt een flink stuk. De poedel komt na haar het beeld in, en gaat zitten op het strand. Hij wordt net niet nat. Hij is in vol ornaat, tot in de perfectie gekapt en gelakt dus dat komt goed uit. Bij regen wordt er niet gefilmd. Geen sprake van.

De vrouw doet alsof ze dreigt te verdrinken, ze roept om hulp, blijft een tijdje onder water.

(De hond doet niets. Niemand doet iets, al kan nietsdoen door mensen snel omslaan in hysterische actie. Let maar op.)

05 Filmshots categorie B

Vrouw traint combinatie van basishoudingen samen met poedel:

Vrouw en poedel staan tegenover elkaar, hij heeft voorpoten op haar schouders gelegd of probeert dit, want gezien de lengte of het formaat van de hond zal dit een behoorlijke inspanning zijn en is het waarschijnlijk nodig dat de vrouw de voorpoten van de poedel met beide handen vasthoudt.

Vrouw en poedel zitten tegenover elkaar.

Aantal keer naar elkaar toe rennen, op het gezicht van de vrouw geen emotie.

Poedel en vrouw staan tegenover elkaar: hond op vier poten, vrouw op handen en voeten (imitatie).

Nota Bene:

De volgorde is vastgelegd in het draaiboek dat bekend is gemaakt aan de cameraman. Wie de instructies in combinatie met het script serieus wil uitvoeren, dient een eigen draaiboek te schrijven en ter goedkeuring aan de kunstenaar te overhandigen. Losse instructies mogen worden uitgevoerd, sterker nog, de vrouw (kunstenaar/schrijver/performer) moedigt het geven van een eigen draai aan bestaande instructies zelfs ten eerste aan, al is er ook iets te zeggen voor een uitermate precieze poging om exact uit te voeren wat (hier) op papier staat voorgeschreven. De schoonheid van de bureaucratie.

06 **Close-ups**

Close-up (m) van het hoofd (o) van de vrouw (v) terwijl het (o) langzaam zijwaarts beweegt.

Close-up (m) van de kop (m) van de poedel (m) terwijl hij (m) opzij kijkt, aangezien het (o) onmogelijk is om de kop (m) van de poedel (m) op commando (o) in tempo (o) te laten veranderen, moet de poedel (m) van voren worden gefilmd.

07 **Vorm en regels**

Een rondo met een terugkerend refrein structureert het geheel.

Vanuit elke discipline die wordt ingezet geldt de voorwaarde dat er gewerkt wordt vanuit een doorlopende beweging.

Contretemps principe: de afwezigheid van spraak dicteert de hoorbare aanwezigheid van adem en nabeweging. Tijdens de live performance zal men gebruik moeten maken van een microfoon. Dit is een eerste performatieve auditieve handeling door de vrouw die gepland dient te worden na het uitvoeren van de eerste 'introductory performative action', het springen.

Het nahijgen gebeurt in de microfoon.

H.

Zodra de hond blaft, staakt de vrouw elke beweging. Tijdens een gesprek met de eigenares onderzoekt de vrouw wat de triggers zijn voor de hond om te blaffen. Uit eigen ervaring vindt de vrouw het moeilijk te zeggen. Een roedelleider blaft om iets te communiceren aan de rest van de roedel.

Plaats onder de filmopnamen de integrale tekst *Sacred Emily*.

De performer zal tijdens de live performance enkele stukken meelesen en uit het hoofd voordragen. Een zin zal *eventueel* in eetbare letters door de hond worden geconsumeerd. Er zal in de ochtend voorafgaand aan de live performance een poging worden gedaan door de vrouw om tijdens het poepen een letter te draaien die veelvuldig voorkomt in de tekst. Doordat er auteursrechten op *Sacred Emily* berusten, kan de integrale tekst niet in deze publicatie worden opgenomen. Wel kan hier worden vermeld dat de letter U, een veelvoorkomende vorm in de wereld van het bewuste faeces-formeren (in een bewuste vorm poepen)¹⁸, een haalbare vorm is, onafhankelijk van de elasticiteit van het beschikbare materiaal en de ruimte en afmetingen van de sanitaire omgeving die het scheppen van een leesbare letter moet bevorderen.

Doe een mededeling als het poepen een ondenkbare optie is.

Zeg tegen het publiek dat er in *Sacred Emily* de volgende letters worden gebruikt:

Vierhonderdneuentachtig keer de letter 'a'.

A

(Ja, 489 x)

De letter 'b' komt vast minder vaak voor, dacht Emily tijdens het tellen van de letter 'a' waarbij nog een vraag aan haar knaagde. Een vraag waar elke kunstenaar last van heeft en hoort te hebben.

B

(Het waarom van de actie, het nut, de zin, de vraag of de enorme hoeveelheid tijd besteedt aan minutieuze telacties niet beter besteed hadden kunnen worden aan andere dingen. Vraag is dan meteen weer, aan wat voor dingen?)

18 In de volksmond: een drol draaien.

09 Imperativo!

Lees de commando's (imperatieven) die voorkomen in de tekst *Sacred Emily*.

Vraag jezelf eerst af welke korte hondencommandowoorden er zijn? Belangrijk is om te weten op welke woorden de poedel reageert. Iedere hondeneigenaar is anders, en heeft vanuit een behoefte aan eigenheid (terwijl hij eigenlijk zo uniform is als de pest) een idioom ontwikkeld speciaal op maat van de hond.

Overweeg de implicaties van het aanleren van commando's die jij speciaal voor je hond hebt ontwikkeld. Denk na over de herkomst van het commando waar jouw hond zo goed op reageert. Vraag je af waarom het zo belangrijk voor je is om jouw hond iets speciaals te kunnen laten doen, of eigenlijk, om hem iets doodgewoons te kunnen laten doen op een commando dat nauwelijks door anderen lijkt te worden gebruikt.

De commando's uit *Sacred Emily* in alfabetische volgorde:

Arrange

Come on

Come out

Come, come

Cough or up¹⁹

Deal

¹⁹ Aanvankelijk niet onderstreept, noch herkend als commando. Maar tijdens de eerste gehoorzaamheidstraining die Emily samen met Silas mocht volgen, viel het op dat Silas hoest, deels door opwinding, deels doordat het plastic piepkipje dat Emily voor hem had gekocht voor extra speekselproductie zorgde zonder de optie slikken, aangezien een plastic piepkipje niet eetbaar is. Op commando hoesten of kuchen ("Cough!") zou een wreed spelletje worden in zeker opzicht: Silas helemaal los laten gaan met het kipje, hem roepen met het kipje in zijn bek, het kipje terugvragen ("Los!") en dan het kipje herhaaldelijk weggooiden, hem het kipje laten pakken, hem er een tijdje mee laten spelen en dollen, het tempo opvoeren zodat Silas hoestend etcetera. Nee, geen goed plan en bijzonder dieronvriendelijk.

Do or
Draw prettily
Furnish seats (nicely)
Go
Have a reason²⁰
Leave us
Left again
Make medal²¹
Measure treasure
Mourn in morning
Neglect Waldberg
Obey
Own a robber
Pass
Pay
Place in pets
Please come to Susan
Please repeat
Preserve pulls
Push
Put something down
Remain seated
Rest in grapes
Ring
Sail or
Sail or rustle
Say say say
Search needles²²

20 Apparently the last thing you could ask from a poodle BUT come to think of it. Seriously.

21 In feite is Silas daar continu mee bezig, gezien het aantal onderscheidingen dat hij gewonnen heeft en het aantal dat hem in de toekomst te wachten staat.

22 Ofschoon dit imperatief zeker letterlijk te nemen valt, is het natuurlijk ondenkbaar om een poedel naar naalden te laten zoeken. Los van het feit dat hij ze niet zal kunnen waarnemen, is het vanuit veiligheids- en dierenrechtelijke overwegingen strikt af te raden.

See at till

Settle stretches

Sit

Spend up

Stay

Think

Weigh pieces of pound

De onderstreepte commando's zijn bruikbaar gebleken in de trainingsrelatie tussen vrouw en poedel.

III

STAY

*The Annotated Sacred Emily*²³

Emily Kocken

Sacred Emily

Gertrude Stein

COMPOSE²⁴ COMPOSE BEDS.²⁵

Wives of great men rest tranquil.

COME GO STAY PHILIP PHILIP.

EGG BE TAKERS.

Parts of place *nuts*.

Suppose twenty for cent.

It is **rose** in hen.

23 Om het werk van Stein beter te plaatsen, is het volgende fragment uit de tekst *Making Sense/Decoding Gertrude Stein* door Carly Sitrin bijzonder nuttig: 'On Saturday evenings in number 27 rue de Fleurus on the Left Bank of Paris, Gertrude Stein and her partner Alice B. Toklas played host to a gathering of noteworthy artists and writers. It was here in the early decades of the century that people flocked to view the women's unrivaled display of modern art and share in their conversations as the expatriates waxed poetic about art, science, and philosophy. By surrounding herself with such avant-garde culture and innovative perspectives, Stein created a laboratory of conceptual and intellectual thought which heavily influenced her own writing. Although her opinions were coveted by the great thinkers of her time, Stein's abstract poetic style has had a polarizing effect on those who encounter her work. [...] I agree that at first glance, and without any background knowledge, Stein's poetry is challenging and seemingly senseless; however, I argue that Stein's writing demands context to be fully appreciated. Since she was a highly educated woman who spent her days with some of the greatest artistic minds of the century, it is not surprising that her technique requires that the reader have a foundation of artistic and scientific comprehension. To dismiss her work as unintelligible is to refuse to put in the effort to understand it. Her poems and novels demonstrate that her educational background studying psychology under William James, her time spent around artists such as Pablo Picasso, and her years studying the language centers of the brain all played a significant role in how she constructed her writing.'

24 Upper case sentences are imperatives. If they are underlined they are used for the scripted performance *Come-Go-Stay*, although many were transformed. This one for instance is quite difficult to do when taken literally. From a femina/canino point of view it strangely enough becomes more easy, and it is without doubt that the shaping of a foetal lying position is the way to go here. When having problems understanding on a cognitive level, the recommendation is that one should try it out physically, and/or read out loud. Read out loud at all times is actually the best imperative to give to a Steinian novice.

25 Object that could have been drawn and added to the wall paper drink roll drawings design motives, all further words in italics suffer from the same sad fate of being weighed and shoved aside as less interesting to use for visualization in graphite.

COME ONE DAY.

A firm terrible a firm terrible hindering, a firm hindering have a ray nor
pin nor.

Egg in places.

Egg in few insists.

In set a place.

I am not missing.

Who is a permit.

I love honor and obey I do love honor and obey I do.

Melancholy²⁶ do **lip** sing.

How old is he.²⁷

MURMUR PET MURMUR PET MURMUR.

PUSH **SEA** PUSH SEA PUSH SEA PUSH SEA PUSH SEA PUSH SEA PUSH
SEA PUSH SEA.

Sweet and good and kind to all.

Wearing **head**.

COUSIN TIP NICELY.

COUSIN TIP.

Nicely.

Wearing **head**.

LEAVE US SIT.

I do believe it will finish, I do believe it will finish.

Pat ten patent, Pat ten patent.

Eleven and eighteen.

Foolish is foolish is.

26 The **italic bold** words made the cut and are drawn, this one is based on the mouth of Scarlett Johansson. Not as far-fetched as a choice for a mouth when you really think about it. The perfect mouth it is called. The only mouth worthy of being singled out and portrayed. More bold words were selected for other reasons, some of which will be explained while others will happily be left to the intelligent imagination of the reader/viewer.

27 It is a pity Stein forgot the question mark. On the other hand the question mark is an unnecessary, a rhetoric one to be precise. When entering another small talkish conversation in the first phase of becoming acquainted, I asked this question about poodle Silas. After having spent some time with him, the first steps in trying to make him listen to me, I was surprised by his energy and playfulness.

Birds MEASURE birds measure stores birds measure stores measure
birds measure.

Exceptional firm *bites*.

How do you do I forgive you everything and there is nothing to forgive.

Never the less.

LEAVE IT TO ME.

Weeds without papers.

Weeds without papers are necessary.

LEFT AGAIN LEFT AGAIN.

Exceptional considerations.

Never the less tenderness.

Resting *cow curtain*.

Resting *bull pin*.

Resting *cow curtain*.

Resting *bull pin*.

Next to a frame.

The only **hat hair**.²⁸

LEAVE US MASS LEAVE US. LEAVE US PASS. LEAVE US. LEAVE US PASS

LEAVE US.

Humming is.

No climate.

What is a size.

Ease all I can do.

Colored frame.

Couple of canning.

Ease all I can do.

Humming does as Humming does as humming is.

What is a size.

No climate.

Ease all I can do.

²⁸ Sung spoken or otherwise translated audibly, used for soundtrack, to be considered for live performance, all struck through phrases are from here on.

Shall give it, please to give it.

Like to give it, please to give it.

What a surprise.

Not sooner whether.

Cordially yours.

PAUSE.

Cordially yours.

Not sooner together.

Cordially yours.

In strewing, in strewing.

That is the way we are one and indivisible.

PAY NUTS RENOUNCE.

Now without turning around.

I will give them to you tonight.

Cunning is and does cunning is and does the most beautiful *notes*.

I would like a *thousand* most most.

Center pricking **petunia**.

Electrics are tight electrics are white electrics are a *button*.²⁹

Singular pressing.

Recent thimble.

Noisy **pearls** noisy **pearl** coat.³⁰

ARRANGE.

ARRANGE WIDE OPPOSITE.

Opposite it.

Lily ice-cream.

Nevertheless.

A *hand* is Willie.

Henry Henry Henry.

A *hand* is Henry.

Henry Henry Henry.

A *hand* is Willie.

29 Borrowed recording of electricity circuit gone bad.

30 Recorded sound of beads shoving back and forth on string.

Henry Henry Henry.

All the time.

A wading chest.³¹

Do you mind.

Lizzie do you mind.

Ethel. Ethel. Ethel.

Next to barber.

Next to barber bury.

Next to barber bury china.

Next to barber bury china glass.

Next to barber china and glass.

Next to barber and china.

Next to barber and hurry.

Next to hurry.

Next to hurry and glass and china.

Next to hurry and glass and hurry.

Next to hurry and hurry.

Next to hurry and hurry.

Plain cases for see.

Tickle tickle tickle you for education.

A very reasonable *berry*.

Suppose a selection were reverse.

Cousin to sadden.

A *coral neck* and a little song so very extra so very Susie.

Cow come out *cow* come out and out and smell a little.

DRAW PRETTILY.

Next to a bloom.

Neat stretch.³²

Place plenty.

Cauliflower.

Cauliflower.

31 Used for the film, Emily walks in the sea until the waves come to her chest.

32 Gewone letters onderstreept is gebruikt voor de ontwikkeling van de choreografie van de performance of letterlijk genomen als aanwijzing.

Curtain cousin.

Apron.

Neither best set.

Do I make faces like that at you.

Pinkie.

Not writing not writing another.

Another one.

Think.

Jack Rose Jack Rose.

Yard.

Practically all of them.

Does believe it.

Measure a measure a measure or.

Which is pretty which is pretty which is pretty.

To be top. NEGLECT Waldberg.

Sudden say separate.

So great so great EMILY.

Sew *grate* sew *grate* EMILY.

Not a spell nicely.

Ring.

Weigh pieces of pound.

Aged steps.

Stops.

Not a plan bow.

Why is lacings.

Little slam up.

Cold seam **peaches**.

Begging to state begging to state begging to state alright.

Begging to state begging to state begging to state alright.

Wheels stows *wheels* stows.

Wickedness.

Cotton could mere less.

Nevertheless.

Anne.

Analysis.³³

From the standpoint of all white a week is none too much.

Pink coral white coral, coral coral.

Happy happy happy.

All the, chose.

Is a necessity.

Necessity.

Happy happy happy all the.

Happy happy happy all the.

Necessity.

REMAIN SEATED.

COME ON COME ON COME ON ON.

All the close.

REMAIN SEATED.

Happy.

All the.

Necessity.

REMAIN SEATED.

All the, close.

Websters and mines, websters and mines.

Websters and mines.

Trimming.³⁴

Gold space gold space of *toes*.

Twos, twos.

Pinned to the **letter**.

In accompany.

In a company in.

Received.

Must.

Natural lace.

SPEND UP.

33 The writing of this book, especially the essayistic elements.

34 Done by poodle owner before the performance. Part of his structural grooming.

SPEND UP LENGTH.

SPEND UP LENGTH.

Length thoroughly.

Neatness.

Neatness Neatness.

Excellent cording.

Excellent cording short close.

Close to.

When.

Pin **black**.

COUGH OR UP.

Shouting.

Shouting.

Neater pin.

Pinned to the letter.

Was it a space was it a space was it a space to see.

Neither things.

Persons.

Transition.

Say say say.

North of the calender.

Window.

Peoples rest.

Preserve pulls.

Cunning piler.

Next to a chance.

Apples.

Apples.

Apples went.

It was a chance to preach Saturday.

Please come to Susan.

Purpose purpose *black*.

Extra plain *silver*.

Furious *slippers*.

HAVE A REASON.

HAVE A REASON CANDY.

Points of places.

Neat Nezars.

Which is a cream, can cream.

Ink of paper slightly mine breathes a *shoulder* able shine.

Necessity.

Near *glass*.

Put a *stove* put a *stove* hoarser.

If I was surely if I was surely.

See girl says.

All the same bright.

Brightness.

When a churn say suddenly when a churn say suddenly.

Poor pour percent.

Little *branches*.

Pale.

Pale.

Pale.

Pale.

Pale.

Pale.

Pale.

Near sights.

Please sorts.

Example.

Example.

PUT SOMETHING DOWN.

PUT SOMETHING DOWN SOME DAY.

PUT SOMETHING DOWN SOME DAY IN.

PUT SOMETHING DOWN SOME DAY IN MY.

In my *hand*.

In my *hand* right.

In my *hand* writing.

Put something down some day in my *hand writing*.

Needles less.

Never the less.

Never the less.

Pepperness.

Never the less extra stress.

Never the less.

Tenderness.

Old sight.

Pearls.

Real line.

Shoulders.

Upper states.

Mere **colors.**

Recent resign.

SEARCH NEEDLES.

All a plain all a plain show.

White papers.

Slippers.

Slippers underneath.

Little tell.

I chance.

I chance to.

I chance to to.

I chance to.

What is a winter wedding a winter wedding.

FURNISH SEATS.

Furnish *seats* nicely.

PLEASE REPEAT.

PLEASE REPEAT FOR.

PLEASE REPEAT.

This is a name to Anna.

Cushions and pears.

Reason purses.

Reason purses to relay to relay *carpets.*

Marble is thorough fare.

Nuts are spittoons.

That is a **word**.

That is a **word** careless.

Paper peaches.

Paper peaches are tears.

Rest in *grapes.*

Thoroughly needed.

Thoroughly needed signs.

All but.

Relieving relieving.

Argonauts.

That is plenty.

Cunning saxon symbol.

Symbol of beauty.

Thimble of everything.

Cunning **clover**³⁵ thimble.

Cunning of everything.

Cunning of *thimble.*

Cunning cunning.

Place in pets.

Night town.

Night town a glass.

Color **mahogany.**

Color **mahogany** center.

Rose is a rose is a rose is a rose.

³⁵ Glitch: Emily mistook clover in translating for the English word clove which indeed means the spice 'kruidnagel' in Dutch and whose 'head' or 'crown' can be found as part of a wallpaper motive in one of the drawings.

Loveliness extreme.

Extra gaiters.

Loveliness extreme.

Sweetest ice-cream.

Page ages page ages page ages.

Wiped Wiped wire wire.

Sweeter than **peaches** and *pears* and cream.

Wiped wire wiped wire.

Extra extreme.

Put measure treasure.

Measure treasure.

Tables track.

Nursed.

Dough.

That will do.

Cup or cup or.

Excessively illegitimate.

Pussy pussy pussy what what.

Current secret sneezers.

Ever.

Mercy for a **dog**.

Medal make *medal*.

Able able able.

A go to *green* and a letter spoke a go to *green* or praise or Worships
worships worships.

Door.

Do or.

Table linen.

Wet spoil.

Wet spoil gaiters and knees and little spools little spools or ready silk
lining. Suppose misses misses.

Curls to butter.

Curls.

Curls.

Settle stretches.

SEE AT TILL.

Louise.

Sunny.

Sail or.

Sail or rustle.

MOURN IN MORNING.

The way to say.

Patter.

Deal own a.

Robber.

A high b and a perfect sight.

Little things singer.

Jane.

Aiming.

Not in description.

Day way.

A blow is delighted.

IV

COME BACK

HYBRID COMMUNITY #03

Androgyn
Andr-O-morf
Canin-O-fiel
Cani-NO-foob
Canin-O-gyn
Fem-I-nist
Femi-No-foob
Νήτόν κυνί
Mis-A-ntroop
Mysogyn
Vegetariër
Vrouwenhater
Vuile hoer!
Vuile hond!

Donna Haraway

In *The Companion Species Manifesto*³⁶, a book I discovered in the wonderful pop-up bookstore of Walter König during my visit to Dokumenta in Kassel in 2012, the author introduces the beautiful definition of ‘significant otherness’ in a multifaceted manner. Strangely complex writing masked behind a plain-Jane style, demanding rereads of nearly every page of a booklet carrying less than one hundred pages, Haraway takes her readers on a stroll through activist and dog domestic history. She is a professor in the History of Conscious Department at the University in Santa Cruz. Although I have to admit never (ever) to have heard of a similar department, I am captivated by her attempt to explain how the migration of livestock guardian dogs and its impact on artificial selection systems can teach us how to deal with otherness in the realm of say, strictly human connections.

36 Published by Prickly Paradigm Press, Chicago, in 2003. This publishing house has an amazing motto: ‘Prickly Paradigm aims to follow their lead in publishing challenging and sometimes outrageous pamphlets, not only on antropology, but on other academic disciplines, the arts, and the contemporary world.’

Het contract

‘Aber die Vorstellung, dass Tieren der gleiche Status verliehen werden sollte wie uns, ist zu extrem, als dass wir sie zu akzeptieren bereit sein sollten [...]’

De Amerikaanse filosoof Peter Carruthers, in de Reclam-uitgave vol korte essays en manifesten gewijd aan dierenrechten, onderbouwt in een fragment uit *Kontraktualismus und Tiere* deze uitspraak onder meer door het probleem te beschrijven rondom het fenomeen van de mens als plaatsvervanger. Zo iets als een bewindvoerder van een mens die ook niet mondig is. In het geval van een dier, stelt Carruthers, of een plant, of ding, kan je het idee van gelijkwaardigheid niet theoretisch onderbouwen, mocht je al met mensen te maken hebben die ‘hinter dem Schleier des Nichtwissens für sich sprechen sollen’.

Verderop staat echter een term waardoor de glans van de dag voor goed verbleekt, een begrip dat ik eerst in het Duits zal opdienen in de hoop dat de lezer daarmee uit de voeten kan: die Methode des Überlegungsgleichgewicht. Hierover stelt Carruthers dat het niet mogelijk is om succesvol een vooronderstelling van dien aard te verdedigen omdat een zekere coherente opvatting van (de relatie tussen³⁷) het wezen en de morele bron verondersteld wordt.

Ik zeg, zonder omslachtige verwijzingen naar met onkruid overwoekerde zijpaden, dat het voor de mens onmogelijk blijkt te zijn in welk ander wezen dan ook zijn meerdere te erkennen, laat staan zijn gelijke.

³⁷ Mijn toevoeging. Over dit essay in het algemeen wil ik opmerken dat de vertaling soms de grens van het parafraseren overschrijdt.

idio-syncra-ti-filia

Wie goed heeft gelezen, scherp heeft geluisterd of hard heeft gelachen om de steengoede grappen die Gertrude hier en daar uithaalt met de taal door met een woord als 'door' een fenomenologisch spel te spelen, heeft hoogstwaarschijnlijk met warmte in het hart aan de stijl van Samuel Beckett gedacht.

DO / OR

Met *zijn* verblijf van enkele jaren in het Parijse paradijs en *haar* woonstee in dezelfde stad, kan het bijna niet uitblijven dat de twee elkaar hebben gezien en hij (ja, ook hij) een van haar inspiratoren was. Nee. Ik heb geen bewijs kunnen vinden dat de twee elkaar hebben gesproken. Aan de hand van de stijl van Stein en de verbale 'etiquette' van Beckett, duwt vermoeden mijn onzekerheid hierover ferm opzij.

GO!

De openingsstrofen van *Ill Seen Ill Said*³⁸ doen qua ritmiek — om het even bij één eigenschap te houden — sterk aan een moment uit *Sacred Emily* denken, met zijn golvende en uitbouwende frasenstroom:

Next to barber,
Next to barber bury,
Next to barber, bury, china,
Next to barber, bury, china, glass. [..]

Wil ik suggereren dat er meer Beckett-bouwstenen in deze specifieke tekst aan te treffen zijn? Is het niet zo dat, zodra je eenmaal op een hermeneutisch spoor zit, de wind van de exegetische koesterend in de rug

38 Origineel gepubliceerd in het Frans onder de titel *Mal vu mal dit*, Les Éditions de Minuit in 1981.

voelt, de neiging bestaat om in iedere zin van Stein's idiosyncratisch idioom, contradictio in terminis, de echo van Beckett te horen? Of is mijn eigen geestdrift bezig mij in een *volgende* faux pas te storten?³⁹

MORE!

Worstward Ho, de moeilijkste tekst (op de achterflap getypeerd als 'prose fictions') die ik in tijden onder ogen heb gekregen, verraaft, zodra je wat tijd investeert in het hardop lezen, een evocatief karakter. Opvallend hoe groot het verschil tussen luidkeels en stil van binnen, het hoofd, de borstkas, de mentale meta-gedachten die geproduceerd worden onder het lezen weten iets wat je als waarachtig zou kunnen aanmerken volledig onder te sneeuwen. Bovendien zingt de betekenis zich zuiver los van de pagina's, en lijkt het wel alsof de karakters boven het zintuiglijke zweven. Wie mij nu wil betichten van gekte of het goddeloze bezit van een overspannen brein, gaat zijn goddelijke gang maar. Ik raad gewoon⁴⁰ iets aan waar ik al doende achter ben gekomen. Nu zal een acteur of andere voordrachtskunstenaar zijn schouders ophalen over mijn inzichten die ik hier toch redelijk naïef presenteer. Deze naïviteit is in zekere zin een spel.

Terug naar wat ik zeggen wilde; lees met mij mee, prevel mij na, nou ja, dat laatste is onmogelijk want tussen mij en de gedrukte regel liggen verschillende soorten afstanden die nooit en te nimmer te overbruggen vallen. Tragisch ergens.⁴¹

First back
turned
the shade astand.
In the dim void
see
first back

39 Wie zich nu terecht afvraagt wat de eerdere misstap was, verwijst ik naar de letterlijke betekenis van de uitdrukking, en gefilmde bewijzen, in West aanwezig tot ongeveer half november 2015.

40 Gratis en voor niets.

41 Long live live performances fading traces the aftermath.

turned
the shade astand.
Still.⁴²

Het plot (als we van een plot mogen spreken) van beide teksten is verschillend. Zo is bekend dat *Sacred Emily* in zekere zin de perikelen van een huisvrouw beschrijft, haar sores, de dromen die ze vervolgens zelf aan diggelen gooit, het toenemend besef van de zinloosheid van de vaste dingen om haar heen, het meedogenloze van de zich alsmal herhalende dagelijkse realiteit. Namen worden genoemd, veel namen: Philip, Emily, Henry, Willie, Ethel, Lizzie.

Who are these people?

Worstward Ho daarentegen brengt een oude man ten tonele, en een klein kind. Starend, lopend, hand in hand dribbelend over de grens van gene zijde die echter telkens opschuift. Voorkant wordt rug, achterkant het voorgeborchte van waar je dan ook in gelooft; de leegte zuigt weg wat aan omgeving nog enigszins zichtbaar is. De restanten laten zich optekenen door een getraind oog zoals je dat van een dichter/schrijver mag verwachten, of zeg maar gewoon gerust van een, eh, visionair. (Ja, ik heb het hier nog steeds over Beckett. ;)) Of eigenlijk kan je het beter voorstellen als een tekening. Een schets, een schets in wording, een hand, een potlood in de vingers van de hand, de andere hand die niet tekent, rust. Op de rug. De oude man schrijft dit bevend onder de eerste krassen van het kind, en dat had hij nou niet moeten doen.

De vloek van het alledaagse, dat is zeker een thema in het werk van Stein. Het verdwijnen van de sterfelijkheid, dus niet rustig kunnen sterven, lees ik in de gestamelde brokstukprozegedichten annex theatrale teksten van Beckett. Wie met mij de dialoog wil aangaan over de validiteit van deze mening mag met mij, mits hij (net als ik) een aantal boe-

42 Typografie door mij toegevoegd om ritme bloot te leggen.

ken⁴³ als teken van affectie onder de arm draagt, een kalme dag doorbrengen op een plek waar publiekelijkheid een onbekende en/of onbeminde factor is: 'Add others. Add? Never. [...]'

Onlangs liep ik op een vroege ochtend over de uitgestrekte zandvlakte op de noordelijkste noordkant van het eiland Texel dat zich in het noordelijkste van Noord-Holland bevindt. De Waddenzee, wiens krachtige stroming zwemmen onmogelijk en illegaal maakt, het vroege uur, de dag (zondag) waardoor er onder het wakend oog van de vuurtoren nauwelijks andere mensen buiten waren. Abstract landschap, strand is zand, vlakte is leegte, zee stijf golvend in de waakstand bevroren als de zee op een Japanse prent, onder het wateroppervlak schuilt de dodelijke trek.

43 *Imperativo!*, *Sacred Emily*, maar liefst het volledige werk *Geography and plays*, en het in 2009 door faber & faber uitgegeven verzamelde werk *Company etc.* dat *Worstward Ho* bevat. Een eerdere separate uitgave van dit werk is natuurlijk ook toegestaan.

Materialism/materials used for development (selection)

Faber Castell potlood, Albrecht Dürer, Germany, Schwarz, 8200-199^{***}

Imperativo!⁴⁴ Boek

MacBook Air

Pentel P205 0,5 mm

Polaroid PX 600 Silver Shade Monochrome UV+ Grey Frame (Ilford)

Renault Clio 2002

Training Mini Mix Voskes Voeders

Transfer Paper Saral Wax Free

44 Het boek is gemaakt tijdens het project, en meteen ingezet om de rest te creëren. Het lezen van het boek is even belangrijk als het bekijken van de tekening en moet worden opgevat als een onderdeel van de performance en een zogenaamde 'time-based' activiteit. Vraag is hoe je een publiek kunt verplichten om te lezen. Hardop voorlezen? Voorgelezen worden vinden mensen fijn. Zou het misschien op een emotioneel niveau refereren aan het voorgelezen worden tijdens de kindertijd?

FEMINA IMPERATIVE #02

Stift je lippen.

COLOFON

Imperativo! Femina e canino verschijnt ter gelegenheid van:
Come-Go-Stay, een performatieve installatie van Emily Kocken
10.10.2015 — 20.11.2015

Tekst	Emily Kocken
Ontwerp	Marie-José Sondeijker
Drukkerij	Oranje van Loon, Den Haag
Met dank aan	Jacolize en Peter van Hameren Gemeente Den Haag, Mondriaan Fonds
Uitgave	West Den Haag
Oplage	100
ISBN	978-90-79917-52-5

West

